

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐

ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๕-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที ๔ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๕๘ หน้า ๑๓ มูลค่าข่าว ๒,๑๒๘,๙๕๖.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

พระสหายใน ‘เจ้าฟ้านักพัฒนา’

เบื้องหน้าโอกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเจริญพระชนมายุ 5 รอบ 60 พรรษา **รศ.ดร.โกวิท วงศ์สุรวัฒน์** ภาควิชาวิศวกรรมและรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พระสหายในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ขณะทรงพระอักษรหลักสูตรปริญญาเอก สาขาวิชาพัฒนศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ประสานมิตร เมื่อ พ.ศ.2524 ได้ร่วมเจ็ดพระเกียรติด้วยการนำหนังสือ “เมื่อสมเด็จพระเทพฯ ทรงพระอักษรระดับปริญญาเอก” ที่ได้เขียนและตีพิมพ์ไว้เมื่อ 14 ปีก่อนมาปรับปรุง เพื่อจัดพิมพ์ใหม่ในชื่อ **เทพรัตนอักษร เจ้าฟ้าปริญญาเอก** โดยสำนักพิมพ์

มติชน ฉายให้เห็นถึงพระปรีชาสามารถของ “เจ้าฟ้าหญิงสิรินธร”

เมื่อครั้งยังศึกษาที่ มศว นั้น รศ.ดร.โกวิทได้รับพระราชทานฉายาจากสมเด็จพระเทพรัตนฯ ว่า “นักเรียนพ่อลูกอ่อน” เพราะมีลูกน้อยวัย 5 ขวบ 4 ขวบ และ 1 ขวบ ตามลำดับ กระทั่งภรรยา **ผศ.แฉะนิส เอ็ม.วงศ์สุรวัฒน์** คลอดบุตรคนสุดท้าย **จกธน-วิญญู วงศ์สุรวัฒน์** จึงได้รับพระราชทานฉายาใหม่ว่า “นักเรียนพ่อลูกดก”

แม้จะเป็นเรื่องราวเพียงน้อยนิด แต่สามารถสะท้อนความไม่เอื้อพระองค์และพระอารมณ์ขันที่ “เจ้าฟ้านักพัฒนา” ทรงมีต่อเพื่อนร่วมชั้น

● หนังสือ “เทพรัตนอักษร เจ้าฟ้าปริญาเอก” ต่างจากฉบับเมื่อ 14 ปีที่แล้วอย่างไรบ้าง?

หนังสือ “เมื่อสมเด็จพระเทพฯ ทรงพระอักษรระดับปริญาเอก” เริ่มเขียนเป็นตอนๆ ลงในด้วย‘ตูน’ ช่วงปี 2542-2543 พอปี 2544 ได้มีโอกาสรวมเล่ม ซึ่งขณะนั้นผมได้ศึกษาต่อระดับปริญาโททางกฎหมายที่สหรัฐอเมริกา

กระทั่งปี 2558 โรซี่ (จรรยา วงศ์สุววัฒน์) ลูกสาวคนที่ 2 ได้เตือนว่าปีนี้สมเด็จพระเทพรัตนฯ ทรงเจริญพระชนมายุ 60 พรรษา น่าจะมีการตีพิมพ์อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองแด่พระองค์ท่าน จึงติดต่อมายังสำนักพิมพ์มติชนในชื่อ **เทพรัตนอักษร เจ้าฟ้าปริญาเอก** ซึ่งสำนักพิมพ์มติชนเปลี่ยนให้ ซึ่งต้องบอกว่าเป็นชื่อที่ฟังแล้วเพราะดี

เนื้อหาในเล่มมีการเพิ่มเติมพระราชกรณียกิจภายหลังสำเร็จการศึกษา เพราะหลังจากที่สมเด็จพระเทพรัตนฯ สำเร็จการศึกษาแล้ว พระองค์ท่านทรงทำการศึกษาในเรื่องต่างๆ อีกมากมาย โดยเฉพาะวิชาไมโทเซ็นซึ่งที่สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (เอไอที) ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ดาวเทียมสำรวจทรัพยากรต่างๆ ในประเทศ นอกจากนั้น ยังสนพระทัยในด้านดนตรี รวมถึงการเสด็จพระราชดำเนินไปประกอบพระราชกรณียกิจในต่างประเทศ เช่น จีน ฝรั่งเศส

● ขณะทรงพระอักษรได้เห็นพระอัจฉริยภาพของพระองค์อย่างไรบ้าง?

ความรู้สึกของผม เข้าใจว่าท่านเก่งด้านอักษรศาสตร์-ศิลปศาสตร์ เพราะเมเจอร์ของพระองค์คือประวัติศาสตร์และภาษามาลี-สันสกฤต คิดว่าพระองค์ไม่โปรดวิชาคำนวณเท่าใด แต่ปรากฏว่าพระองค์ทรงคล่องแคล่วในวิชาสถิติซึ่งบางทีอาจคล่องกว่าคนอื่นด้วยซ้ำ จึงทูลถามว่าเรียนวิชาสถิติมาจากไหน เพราะพระองค์อยู่คณะอักษรศาสตร์ ซึ่งพระองค์บอกว่าทรงไปนั่งเรียนกับนิสิตวิศวกรรมศาสตร์

และสมเด็จพระเทพรัตนฯ ยังบอกความจริงว่า โปรดวิชาคำนวณ แต่โปรดประวัติศาสตร์มากกว่า

เมื่อพระชนมายุ 7 พรรษา พระองค์เคยทูลถามพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ว่าข้าวสารกระสอบหนึ่งมีกี่เมล็ด ในหลวงตรัสว่ากระสอบหนึ่งมี 100 กิโลกรัม กิโลกรัมหนึ่งมี 10 ชิด ฉะนั้น ไปดวงข้าวสารมา 1 ชิด แล้วนับว่ามีกี่เมล็ด จากนั้นคูณ 10 แล้วคูณ 100 อีกที จะได้คำตอบว่าข้าวสารกระสอบหนึ่งมีกี่เมล็ด สมเด็จพระเทพรัตนฯ ทรงเล่าว่า ขณะนั้นไม่ยากแล้ว แต่ในหลวงตรัสว่าไม่ได้ เมื่อทรงถามแล้วแสดงว่ายากู ฉะนั้นจึงไปทำมา เพราะในหลวงก็ยากูเหมือนกันว่ามีกี่เมล็ด

เท่าที่ฟัง หากเรามาคิดอย่างจริงจัง ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว จะพบวิธีที่ทำให้เราสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ ผมคิดว่าพระองค์ทรงมีวิธีการของพระองค์เองตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ เมื่อพระองค์เสด็จพระราชทาน ก็นำวิธีคิดมาปรับใช้บ้าง

● นอกจากทรงถนัดในวิชาประวัติศาสตร์และวิชาสถิติ สมเด็จพระเทพรัตนฯ ยังมีพระปรีชาสามารถด้านศิลปะ?

จำได้ว่าปี 2516 ผมได้อ่านบทความที่ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เขียนว่าเรากำลังจะมีราชศิลปินพระองค์ใหม่เกิดขึ้นในรัชกาลนี้แล้ว

อย่างทุกวันนี้ในงาน “เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย” ณ อุทยานพระบรมราชานุสรณ์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย หรือ อุทยาน ร.2 อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม พระองค์สามารถวาดกลอนสักราวแบบสดๆ สิ่งนี้เป็นพระปรีชาสามารถด้านโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และดนตรีต่างๆ ก็เชี่ยวชาญ สนพระทัยในการทรงระนาดอย่างจริงจัง บางทีพรตพวกไพเราะพิถีพิถัน ก็ได้ยินเสียงระนาดบรรเลงอยู่

● พระสหายร่วมชั้นต้องใช้คำราชาศัพท์?

แรกเริ่ม ศ.ดร.เจลิยา บุรีภักดิ์ ซึ่งเป็นอาจารย์บอกว่าพวกผมต้องใช้คำราชาศัพท์คุยกับพระองค์ เมื่อทุกคนได้ยินก็หันหน้ามาหาผมเพราะผมเคยเรียนที่วิชาวุฒิชัย ทุกคนจึงคาดหวังว่าผมจะใช้คำราชาศัพท์ได้อย่างคล่องแคล่ว แต่บังเอิญผมไม่ค่อยจะเอาดีเท่าไรจึงบอกไปว่าผมเองก็พูดไม่รู้เรื่อง เรียนตามตรงว่าผมพูดไม่ค่อยเป็น เพราะฉะนั้นอย่ามาคาดหวังอะไรจากผมเลย (หัวเราะ)

ต่อมา อ.เจลิยาจึงนำหนังสือคำราชาศัพท์มาให้พวกผมได้ฝึกอ่านฝึกท่อง ยอมรับว่าเกร็งเหมือนกัน พูดผิดๆ ถูกๆ แต่พระองค์ท่านก็ไม่ทรงถือสาว่าความอะไรเลย อยู่ไปนานๆ ทุกคนก็เริ่มพูดได้คล่องโดยอัตโนมัติ

● กิจกรรมระหว่างทรงพระอักษร?

ด้านกิจกรรม ส่วนใหญ่สมเด็จพระเทพรัตนฯ ทรงเป็นผู้เสนอด้วยซ้ำ เช่น **ดร.ชาญชัย อินทรประวัติ** พระสหายร่วมชั้นอีกท่านได้เสนอหัวข้อสัมมนาเกี่ยวกับกีฬาเพื่อการพัฒนา ทุกคนสนใจรวมถึงพระองค์ด้วย ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนกันอย่างสนุกสนานเฮฮา บางครั้งยังขึ้นเรียงสับกันว่าจะไปได้อย่างไร กว่าเจ้าขอสรุปได้เล่นเอาสะบัดสะบอม (ยิ้ม)

หลังเสร็จสิ้นการสัมมนา สมเด็จพระเทพรัตนฯ ตรัสว่า ไม่เคยคิดมาก่อนว่ากีฬาจะวิเศษได้ถึงขนาดนี้ ฉะนั้น น่าจะมีการแข่งกีฬาระหว่างนิสิตพัฒนศึกษาศาสตร์กับนักพัฒนาหลักสูตร จึงเป็นที่มาของการจัดการแข่งขันกีฬาซึ่งพระองค์ทรงเข้าร่วมด้วยทั้งแบดมินตันและบาสเกตบอล ทรงลงเล่นตลอดการแข่งขัน ไม่มีการเปลี่ยนตัว

แม้ว่าฝ่ายตรงข้ามจะมีดีกรีเป็นนักกีฬาเซต ส่วนอีกคนเป็นครูสอนแบดมินตัน ที่สำคัญคือพระองค์ท่านไม่เคยทรงแบดมินตันมาก่อน และคืนนั้น ในหลวงทรงเรียกสมเด็จพระเทพรัตนฯ เข้าพบ แล้วตรัสกับสมเด็จพระเทพรัตนฯ ว่า เก่งดีนะ เล่นไม่เป็นยังเล่นกับเขาได้จนจบเกม

● ทรงเป็นต้นแบบให้กับนิสิตคนอื่น?

หากคิดเวลาเรียนตามเกณฑ์ที่ร้อยละ 80 ผมขอยืนยันว่าสมเด็จพระเทพรัตนฯ ทรงเข้าเรียนเกินอย่างแน่นอน เพราะจะมีเรียนช่วงเช้า มีเพียงวันเดียวที่เรียนเต็มวัน สำหรับการเรียนในช่วงเช้าพระองค์ท่านเสด็จเป็นประจำ ในช่วงบ่ายเสด็จไปปฏิบัติพระราชกรณียกิจ พระสหายในห้องเรียนจะคอยติดตามข่าวสารของพระองค์ในหน้าจอทีวี ว่าพระองค์เสด็จไปทีใด

บ้าง ซึ่งทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจตลอดเวลา

ครั้งหนึ่ง สมเด็จพระเทพรัตนฯ ทรงเป็นผู้แทนพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในงานสมุทพรของเจ้าฟ้าชายชาร์ลส์และเจ้าหญิงไดอาน่า ถ้าจำไม่ผิด พระองค์เสด็จ 5 วัน แล้วเสด็จจากกลับถึงสนามบินดอนเมืองในเวลา 6 โมงเช้า ปรากฏว่า 9 โมงเช้าวันนั้นพระองค์ทรงเข้าเรียนได้ตามปกติ ซึ่งพวกผมไม่คิดว่าพระองค์จะเสด็จฯ ทั้งยังตรัสว่าเพราะขาดเรียนไปหลายวัน จึงอยากมาเรียน

● ความโดดเด่นในสมเด็จพระเทพรัตนฯ?

ด้านมนุษยธรรม พระเมตตา พระกรุณา เมตตาคือความต้องการให้คนอื่นมีความสุข กรุณาคือความต้องการให้คนอื่นพ้นทุกข์ ซึ่งพระองค์ทรงมีเพียบพร้อมทั้งสองอย่าง เห็นคนมีความทุกข์ยาก ก็ทรงมีเมตตาช่วยเหลือ

ผมเคยเปรียบว่าพระองค์ทรงเหมือนพระมาลัย เพราะพระองค์เสด็จฯ

เอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสด็จไปในคุกของผู้หญิงอยู่เป็นประจำ

หลังจบการศึกษาแล้วยังได้เข้าเฝ้าบ่อยครั้ง พระองค์ทรงพระเมตตาต่อพระสหายอย่างมาก เมื่อคราวที่ **รศ.ดร.อรอนงค์ เย็นอุทก** ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนคนหูหนวกด้วยการให้สัมผัสริมฝีปากจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เสียชีวิต พระองค์ทรงเป็นธุระจัดการเรื่องมรดกให้ เพราะ รศ.ดร.อรอนงค์เขียนพินัยกรรมแล้วมอบให้พระองค์ พระองค์ทรงเรียกพวกเราเข้าไปในวังแล้วอ่านพินัยกรรม ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างดี

● พระอารมณ์ขันที่ทรงมีต่อเพื่อนร่วมชั้น?

ครั้งหนึ่งผมคอยรถเมล์สาย 72 ที่ผ่านหน้ากระทรวงการคลัง ถนนศรีอยุธยา ซึ่งผ่าน มศว ด้านคลองแสนแสบ พอถึงพระองค์เสด็จด้วยรถยนต์ส่วนพระองค์มาจากพระราชวังสวนจิตรลดา ผมไม่รู้จะทำอย่างไร หากยืนอยู่ที่เดิมพระองค์คงทอดพระเนตรเห็นว่าผมไม่สายอีก จึงหลบหลังต้นอินทนิลน้ำแล้วทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ แล้วพระองค์ก็เสด็จเลยไป

เมื่อผมไปถึง มศว เห็น อ.กานดา ยืนยิ้มคอยอยู่หน้าตึก สมเด็จพระเทพรัตนฯ เสด็จลงจากรถแล้วตรัสกับ อ.กานดา ว่าเห็นโกวิทยืนหลบอยู่หลังต้นไม้ ตัวโผล่มาตั้ง 90 เปอร์เซ็นต์ (หัวเราะ) เพราะผมอ้วนมาก

พระองค์ทอดพระเนตรเห็นแล้วให้อาจารย์ดักจับไว้ เพราะว่าคนนี้มาสายเสมอ (หัวเราะ) ก็เป็นเรื่องสนุก

อีกเรื่องคือ ขณะเรียนวิชาหนึ่ง อาจารย์ให้อ่านหนังสือ 5-6 เล่ม ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด แล้วสั่งให้ย่อมาเป็นเรื่องหนึ่งแล้วรายงานหน้าชั้น หนังสือหาหาหัดเหมือนกันนะ แต่ผมสบายใจ ไม่มีปัญหา เพราะภรรยาเป็นฝรั่ง ก็มาอ่านวนมาให้เขาอ่านแล้วสรุปให้หน่อย ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ค่อยดีเท่าไร แต่ภรรยาผมก็ยอมอ่านให้ เขาสอนทางปรัชญา เรื่องแบบนี้คงเข้าใจดี หลังจากนั้นเขาก็เขียนรวมเรื่องให้ผม เสร็จแล้วก็มานั่งอ่านระหว่างนั่งรถเมล์ไปเรียน รายงานวันนั้นพอดี

ไปถึงผมต้องรายงานเป็นคนแรก พระองค์ทอดพระเนตร แล้วก็ตรัสว่า “เอ๊ะ เขียนเป็นภาษาอังกฤษด้วย ผมจึงทูลว่าทั้งหนังสือทั้งหมดเป็นภาษาอังกฤษ เลยต้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษเพื่อรายงานเป็นภาษาไทย คล้ายๆ จะบอกว่าพระองค์ไม่ต้องทรงเป็นห่วง ไม่รายงานเป็นภาษาอังกฤษแน่ จะรายงานเป็นภาษาไทย

สมเด็จพระเทพรัตนฯ ทรงพระสรวลแล้วตรัสว่า “นี่มันไม่ใช่ลายมือคุณ” ผมก็ตกใจว่าพระองค์ทราบได้อย่างไร จึงทูลว่าภรรยาผมเขาช่วย พระองค์ทรงพระสรวลอีก แต่ไม่ได้ว่าอะไร

หลังจากนั้นประมาณครึ่งปี ผมไปงานแต่งงานเพื่อนอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คือคุณรัฐกิจ มานะทัต (ปัจจุบันเป็นเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น (เขตอาณานิคม : ราชรัฐลิกเตนสไตน์ และนครรัฐวาติกัน) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งแต่งงานกับพระสหายของพระองค์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้มีโอกาสยื่นส่งเสด็จด้วยเมื่อพระองค์พระราชดำเนินผ่านมาก็หยุดที่ผม แล้วทรงถามเรื่องการบ้าน คุณรัฐกิจจึงบอกว่าภรรยา อ.โกวิท ก็มาด้วย ภรรยาผมจึงไปถวายความเคารพ

สมเด็จพระเทพรัตนฯ ทรงพระสรวล แล้วตรัสถามว่า “คนนี่แหละที่ทำการบ้านให้” ผมก็ตกใจว่าพระองค์ตรัสเสียงดัง จึงไม่พูดอะไร ไม่รู้จะพูดอะไร ทั้งยังทรงล่ำทับอีกว่า “ใช่หรือเปล่า” ก็บอกว่าใช่พระพุทธรูปเจ้าข้า

หลังจากนั้นพระองค์ทรงพระสรวลอีก แล้วตรัสว่า ความจริงเรื่องนี้เป็นความลับ ไม่น่าบอกเลย

เรียกว่าพระองค์มีอารมณ์ขันมาก

● ผากอะไรถึงคนอ่าน?

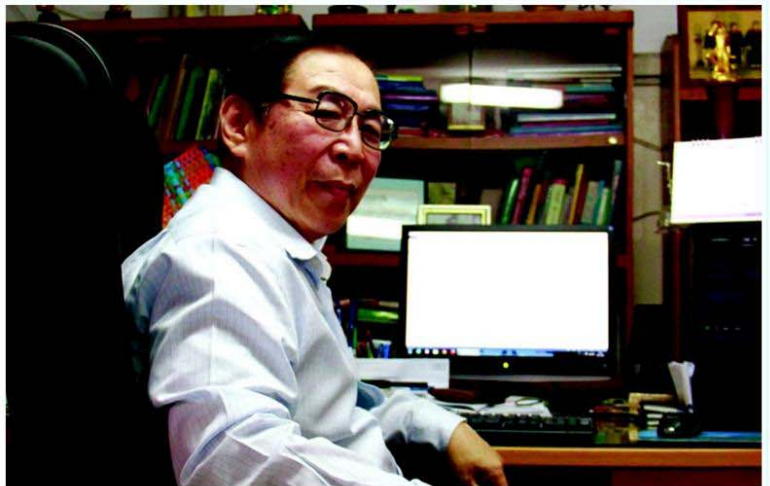
อยากให้มองพระองค์ท่านในแง่ของความเป็นมนุษย์ จากการได้เห็นพระราชจริยวัตรอย่างใกล้ชิด ได้เห็นความเป็นมนุษย์ที่พิเศษซึ่งควรค่าแก่การเคารพนับถืออย่างจริงจัง พระองค์ท่านทรงวิเศษ ทรงมีอารมณ์ขัน และมีเรื่องสนุกสนานมาตรัสเล่าให้เพื่อนร่วมชั้นฟังเสมอ

หนังสือเล่มนี้จึงต้องการเขียนในแง่ของความเป็นมนุษย์โดยทั่วไป มีเนื้อหาที่แสดงถึงความเป็นคนดี น่าเคารพ น่านับถือ

หากพูดง่ายๆ ลองนึกถึงมงคลข้อที่ 3 ในมงคล 38 ประการ “บูชาคนที่ควรบูชา” เมื่อบูชาคนที่ควรบูชาแล้วจะเป็นบุญของเรา

เราไม่ได้ดูท่านในแง่ที่ท่านเป็นเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน แต่ในฐานะที่ท่านเป็นคนดี ควรค่าแก่การบูชา

กฤตยา เชื้อมวราศาสตร์ จิรวัดน์ จามะรี

เรื่อง ‘ภาษา’ ของปู่

หลังจาก **จอห์น-วิญญู วงศ์สุรวัฒน์** ลูกชายคนเล็กสละโสดไปเมื่อมีนาคมปีที่แล้ว กับ **แพรว-ชุดิมา บุษราคัมภักดี** รศ.ดร.โกวิทก็มีสถานะ “คุณปู่” เพิ่มมาอีกสถานะ “วิลเลียม (ลูกของจอห์น-แพรว) เป็นหลานคนแรก ผมบอกว่าไม่ต้องซื้อภาษาไทยหรือ ‘เสียหายตรงไหนพ่อ’ ก็ถูกของมันเนอะ” ถามว่าเห่อไหม “ก็ไม่ใช่เห่อเท่าไร แต่คนอื่นเขาว่าผมเห่อเป็นบ้าเป็นหลัง” คุณปู่ป้ายแดงตอบเสียงอ่อย

และว่า จอห์นเป็นลูกคนสุดท้อง ความจริงมีลูกที่แต่งงาน
ไปแล้ว 2 คน ซึ่งไม่มีที่ท่าว่าจะได้หลาน ได้คนนี้ก็ดีใจจะ
แย่

“ผมตกลงกันว่า ภรรยาที่เป็นย่าต้องพูดภาษาอังกฤษกับหลาน
ซึ่งความจริงคุยกันตั้งแต่มีลูกแล้วว่า ผมพูดภาษาไทย ภรรยาพูด
ภาษาอังกฤษ เพราะไม่อยากให้ลูกๆ พูดภาษาไทยสำเนียงฝรั่ง และ
ภาษาอังกฤษสำเนียงไทย พยายามแบ่งกันอย่างนี้เพื่อฝึกให้ได้ทั้ง
สองภาษา ไทยก็ชัด อังกฤษก็ชัด สำเนียงได้ทั้งสอง”

แต่มีเรื่องที่ทำให้เกือบถอดใจ

“ลูกสาวคนโตไม่พูดเลย ไม่ออกเสียงกระทั่ง 2 ขวบ เดว่า
เขาสับสน

“วันหนึ่งไปกินอาหารนอกบ้านกับเพื่อนอาจารย์ที่มีศักดิ์เป็นป้า
จู่ๆ เขาก็พูดขึ้นมาทั้งสองภาษา พูดกับแม่เป็นภาษาอังกฤษว่าไม่
ชอบกินอย่างนี้ จะกินอย่างอื่น จึงถามลูกว่าจะเอาใจเพราะคุณป้า

สั่งมา ลูกสาวจึงหันไปแล้วพูดกับป้าเป็นภาษาไทยว่า ‘ไม่ชอบ
ซูบข้าวโพด’ ตอนนั้นดีใจจะแย่” รศ.ดร.โกวิทเล่า และว่า การ
เลี้ยงลูกแบบสองภาษาคนที่ 2-4 ก็ไม่มีปัญหาอะไร

รศ.ดร.โกวิทยังเล่าให้ฟังอีกว่า มีญาติที่อาศัยในต่าง
ประเทศแล้วลูกๆ พูดภาษาไทยไม่ได้ มาเมืองไทยต้องคุยเป็น
ภาษาอังกฤษกัน

“ทำไมคนจีนหรืออินเดียที่อยู่เมืองไทยจึงพูดภาษาไทย
ได้ อย่างเพื่อนบ้านที่เป็นแขกอินเดียกับคนจีนในตลาด
นครราชสีมา ในบ้านเขาพูดภาษาจีน อินเดีย นอกบ้านพูด
ภาษาไทย ไม่เห็นมีปัญหาอะไรเลย

“แต่คนนี้ (วิลเลียม) คงไม่มีปัญหาอะไรมั้ง ลุงๆ ป้าๆ
คุณย่าก็คุยภาษาอังกฤษกับหลานเพราะภาษาอังกฤษดีอยู่แล้ว
กับปู่ก็คุยเป็นภาษาไทย

“เป็นข้อดีที่มีคุณย่าเป็นชาวอเมริกันใช้ไหมคะอาจารย์”